

УДК: 636.597.8:636.082.26

М.І.ШКУРКО*

Сумський національний аграрний університет

ГІБРИДИЗАЦІЯ МУСКУСНИХ СЕЛЕЗНІВ З СВІЙСЬКИМИ КАЧКАМИ ВІТЧИЗНЯНОГО ГЕНОФОНДУ

Резервом у покращенні якості качиноного м'яса є вирощування мулардів, отриманих від схрещування мускусних і звичайних качок. При цьому актуальним є виявлення кращих поєднань батьківських форм для схрещування у плані підвищення корисних ознак і продуктивних якостей міжродових гібридів (мулардів).

Мета дослідження пошук найбільш придатних варіантів міжродових гібридів качок для ефективного виробництва м'яса.

Експериментальні дослідження проводили протягом 2015 року у фермерському господарстві «Повіт-Агро» Київська обл., Білоцерківського р-у, та у присадибному господарстві (м. Суми). На першому етапі досліджень у ФГ «Повіт-Агро» було проведено три пошукові схрещування для отримання вітчизняних мулардів:

- ♂ мускусна коричнева х ♀ степова сіра (схрещування №1);
- ♂ мускусна коричнева х ♀ українська глиняста (схрещування №2);
- ♂ мускусна біла х ♀ українська біла (схрещування №3).

У кожній із 3-х секцій знаходилося по 5 мускусних селезнів та 18 свійських качок. У цілому від трьох схрещувань на інкубацію було закладено 3370 яєць і отримано 601-го муларда.

Найкраща заплідненість яєць (60,90%), виводимість яєць (61,54%) та вивід гібридних каченят (37,50%) спостерігались у схрещуванні №3:

♂ мускусна біла х ♀ українська біла. Значна перевага щодо придатності яєць до інкубації в цій дослідній групі пов'язана, на нашу думку, з цілковитою подібністю забарвлення мускусних білих самців і українських білих самок. Тому на відміну від перших двох схрещувань самці в схрещуванні №3 більш охоче спарювалися з самками схожого кольору оперення (фенотипу).

У другому досліді вивчали порівняльну характеристику вітчизняних (♂ мускусна біла х ♀ українська біла) та закордонних мулардів французького походження (фірма Грімо). Протягом усього періоду вирощування (120 днів) французькі муларди за живою масою дещо переважали вітчизняних. Наприкінці вирощування середня вага українських мулардів склала $3710 \pm 7,0$ г, а французьких - $4005 \pm 10,2$ г. Різниця статистично достовірна ($P > 0,999$) і становить 295г. Це пов'язано з тим, що при отриманні французьких мулардів материнську форму використовують більш скоростиглих качок пекінської породи.

Таким чином, дослідження показали, що французькі та українські муларди (♂ мускусна біла х ♀ українська біла) придатні для ефективного виробництва органічного м'яса в умовах присадибних господарств.

*Науковий керівник – доктор біологічних наук Ю.В. Бондаренко